

чувствие и съжеление (и какъ да не жали, кога въ цѣлия градъ имало само единъ разуменъ човѣкъ, че и той полудялъ!?) Следъ като испита най-потѣтно Демокритовата нарицало-лудостъ, Ипократъ сѣдна, поразговори се малко съ него и подиръ излѣзе отъ кжшти, зачуденъ отъ дълбокия и великия умъ на знаменития философъ. Като се проштавалъ съ натрупани-тъ Абдерчани, той имъ казалъ, че би трѣбало по-напредъ тѣхъ да цѣри.»

III.

Завоевания-та на *Александра Македонски* извикахъ ново движение и направихъ нова епоха въ история-та на Елинския умъ и на цѣлия Елински народъ. Заедно съ тѣзи завоевания Елинска-та народностъ бѣше се распрѣснала по Египетъ и по цѣла Азия. Кога Александръ вдигна върху развалини-тъ на Персийската държава своята голѣма монархия, то сичко помладо, по-предприимчиво и по-пъргаво — сичко отишло изъ Европейска Гръция на Истокъ. Тѣй сжшто и подиръ Александра. Пълководци-тъ на Македонския царъ, когато проливали кръвь-та си въ междуособни-тъ боеве, непрестайно мамили и маймутили изъ Гръция, млади, силни и дързновенни войници. Въ тѣзи междуособни боеве изгина цвѣта на Елинското население; а които останахъ живи, било въ Азия или въ Египетъ — тѣ се изженили и смѣсили Елинска-та кръвь съ Персийска-та, Сирийска-та или Египетска-